

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2021:005.000584
Dosar nr. 1200/96/2020
Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA Nr. 584/R
Ședința publică din 20 octombrie 2021
Completul constituit din:
PREȘEDINTE: Tanka Attila
JUDECĂTOR: Mariana Făgărășan
JUDECĂTOR: Cristina Mihai
GREFIER: Moldován-Horváth Zsuzsánna

Pe rol se află judecarea recursului formulat de reclamanta **Fundația Szekler Monitor**, cu sediul în municipiul Gheorgheni, Piața Libertății nr.22, județul Harghita, împotriva Sentinței nr. 153/17.2.2021 pronunțate de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 1200/96/2020.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul intimatului-pârât Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț, consilier juridic Bosovici Bogdan, lipsă fiind reprezentantul recurentei-reclamant.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care arată că:

- procedura de citare este legal îndeplinită, potrivit dovezilor de la filele 23-24;
- cererea este timbrată cu 100 lei, taxă judiciară de timbru, potrivit dovezii de la fila 4 dosar;
- intimata-pârâtă, prin întâmpinare, a solicitat judecarea cauzei și în lipsă;
- la data de 28 iulie 2021, intimata-pârâtă a depus la dosar întâmpinare;
- la data de 11 august 2021, recurenta-reclamantă a depus la dosar răspuns la întâmpinare;
- la data de 18 octombrie 2021, recurenta-reclamantă a depus la dosar Concluzii scrise.

Reprezentantul intimatei-pârâte depune la dosar delegația de reprezentare a intereselor instituției pârâte.

Instanța pune în discuție aspectele vizând competența instanței.

Reprezentantul intimatei-pârâte apreciază că instanța competentă în soluționarea prezentului recurs este Curtea de Apel Tg.-Mureș.

În temeiul dispozițiilor art. 131 Cod procedură civilă, instanța își verifică din oficiu competența, constatând că este competentă să soluționeze cererea de recurs, raportat la dispozițiile art. 10 alin.2 din Legea nr.554/2004 și având în vedere obiectul cererii de recurs.

Instanța observă că recursul este formulat în termen și motivat; taxa judiciară de timbru aferentă cererii de recurs, în suma de 100 lei, a fost achitată și nu au fost invocate excepții.

Reprezentantul intimatei-pârâte declară că nu are cereri de formulat.

Instanța închide faza cercetării judecătorești și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul intimatei-pârâte solicită respingerea recursului ca neîntemeiat, apreciind că instanța de fond a reținut în mod corect lipsa de interes a reclamantului, prin raportare la prevederile Deciziei nr.8/2020a Î.C.C.J., coroborat cu prevederile statutului fundației reclamante.

Instanța reține cauza în pronunțare, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin grefa instanței, în cursul zilei de azi.

CURTEA DE APEL,

Deliberând asupra recursului de față, se constată că prin sentința nr. 153/17.02.2021 pronunțată de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 1200/96/2020 s-a admis excepția lipsei de interes invocată de pârâta Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț și în consecință s-a respins ca

lipsită de interes, acțiunea formulată de reclamanta Fundația Szekler Monitor, în contradictoriu cu pârâta Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț.

Împotriva acestei hotărâri în termen legal a declarat recurs reclamanta Fundația Szekler Monitor solicitând admiterea recursului casarea hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și, admiterea cererii ca fiind temeinică și legală.

În motivarea recursului reclamanta a învederat faptul că în cauză sunt aplicabile prevederile art. 488 alin. (1) punctul 8 Cod procedura civilă.

Instanța de fond a admis excepția lipsei de interes raportat la prevederile art. 8 alin. 1 din Legea 554/2004 și ale Deciziei R.I.L. a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 8 2020. afirmând că nu ar avea un interes legitim privat în a promova cererea care face obiectul prezentului dosar.

Decizia invocată de prima instanță vizează exclusiv controlul de legalitate ale unor acte administrative. În prezenta speța însă obiectul supus judecării îl constituie obligația de a face, respectiv obligarea pârâtului la soluționarea în mod legal al unei petiții, și drept urmare la executarea unor operații administrative, îndepărtarea unui steag amplasat în mod ilegal.

De altfel chiar și deciziile curților de apel invocate în cuprinsul Deciziei nr. 8/2020 al Înaltei Curți vizează exclusiv acțiuni care au avut ca obiect exercitarea controlului de legalitate asupra unor acte administrative și nu obligația executării unor operațiuni administrative, așa cum e cazul în prezenta speță.

Având în vedere acestea, este de domeniul evidenței faptul, că cele cuprinse în Decizia 8/2020 Înaltei Curți nu puteau fi invocate în prezentul caz pentru a justifica admiterea excepției lipsei de interes.

Mai mult. potrivit prevederilor art. I alin. (1) din Legea 554/2004, întrucât pârâtul nu a soluționat cererea, care viza un interes legitim public, excepția lipsei de interes în mod evident nu este fondată.

De asemenea a arătat că, invocă și art. 8. alin. (1²) din Legea 554/2004, din care rezultă că în cazuri cum este și prezenta, nu este necesar existența unui interes privat, este suficient invocarea interesului public. Prin urmare, interesul lor în acest caz este mai mult decât justificat.

De altfel chiar practica Curții de Apel Tg-Mureș demonstrează, că o asociație sau fundație are dreptul de a se adresa instanței pentru apărarea interesul legitim public, cum s-a întâmplat de exemplu în cazul dosarelor 1086/96/2015. 382/96/2016, 1998'96/2017 și 343/96/2018.

În consecința sunt incidente prevederile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de Procedură Civilă, astfel sentința instanței de fond se impune a fi anulată, iar cazul rejudecat.

Cu privire la fondul problemei consideră că a expus suficient de motivat faptul, că pârâtul prin arborarea acelu drapel încalcă legislația în vigoare, inducând eroare persoanele care vizitează cetatea Neamțului. În consecință solicită de la instanța de recurs să constate acest lucru și să se admită cererea care face obiectul acestui dosar așa cum cea este formulată, cu suportarea cheltuielilor de judecată de către pârât.

În drept a invocat Constituția României, Legea 75/1994, Codul de Procedură Civilă și Legea 554 2004.

Prin *întâmpinarea* depusă Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț, a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a Sentinței civile nr. 153/17.02.2021.

Consideră că instanța de fond a apreciat în mod corect toate probele deduse judecării, aplicând și interpretând în mod corect dispozițiile legale incidente în prezenta cauză.

Așa cum a menționat și pe parcursul judecării la instanța de fond, recurenta reclamantă în calitate de organism social interesat, nu a făcut dovada vătămării unui interes legitim public, cu condiția ca vătămarea acestui interes legitim public să decurgă din încălcarea unor drepturi

subiective sau a unor interese legitime private, în condițiile art. 8 alin. (1') din Legea nr. 554/2004, situație în care în mod judicios a fost admisă excepția lipsei de interes, invocată în prezenta cauză.

Astfel, faptul că se invocă vătămarea unui interes legitim public nu dispensează partea reclamantă de obligația de a justifica acel interes personal legitim, direct și actual în promovarea acțiunii, nefiind suficientă argumentarea vizând ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, sau realizarea competenței autorităților publice.

Reiterează faptul că, în situația acțiunii promovate în contencios administrativ de către organismele sociale interesate, în definiția legală dată acestora prin dispozițiile art. 2 alin. (l) lit. s) din Legea nr. 554/2004, legiuitorul a avut în vedere reglementarea unui contencios subiectiv, în care invocarea interesului legitim public este subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă însă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate, (*în prezenta cauză efectuarea unei operațiuni administrative de îndepărtare a steagului*) și scopul direct și obiectivele organismului social - asociație, potrivit statutului acestuia, considerente obligatorii reținute prin Decizia nr. 8/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru Soluționarea Recursului în Interesul Legii, anexată la dosarul cauzei.

Având în vedere considerentele reținute de instanța de fond, respectiv, scopul înființării fundației rezultă fără putință de tăgadă faptul că obiectivele și scopul fundației nu se circumscriu considerentelor obligatorii reținute prin decizia menționată anterior, nefiind justificat interesul promovării unei asemenea acțiuni.

Pe fondul cauzei își menține punctul de vedere exprimat în fața instanței de fond, în sensul că nu sunt încălcate prevederile art. 6 din H.G. nr. 1157/2001 sau prevederile art. 7 din Legea nr. 75/1994 întrucât steagul cu cap de bour pe fond roșu, cunoscut și ca steagul Moldovei, este un steag istoric.

Totodată, jurisprudența invocată în prezenta cauză de reclamantă, nu are aplicabilitate în prezenta cauză, întrucât aceasta se referă la steagul secuiesc, care este un steag monoetnic, aspect reținut de Curtea de Apel Târgu Mureș, prin Decizia nr. 413/2017, și nu la steagul istoric cu cap de bour pe fond roșu, cunoscut ca și steagul Moldovei, acesta din urmă nefiind un steag monoetnic.

În concluzie, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a Sentinței civile nr. 153/17.02.2021.

Analizând legalitatea hotărârii atacate prin prisma criticilor invocate raportat la art. 488 Cod proc.civ., Curtea apreciază că recursul este nefondat, pentru următoarele considerente:

Judecătorul fondului a aplicat în mod corect dispozițiile art. 8 alin. 1 indice 1 din Legea nr. 554/2004 astfel cum acestea au fost interpretate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii - prin Decizia nr. 8 din 2 martie 2020 și având în vedere, în concret, statutul Asociației reclamante.

De remarcat faptul că jurisprudența la care reclamanta-recurenta face referire nu stabilește și nici nu ar putea stabili cu titlu de principiu calitatea procesuală sau interesul unei asociații sau fundații de a promova acțiuni în contencios administrativ, hotărârile fiind pronunțate ca urmare a unei analize în concret a interesului părții reclamante prin raportare la obiectul acțiunii și la statutul fiecărei persoane juridice de drept privat în cauză.

Referirile recurente la dispozițiile art. 8 alin. 1 indice 2 din Legea nr. 554/2004 nu pot fi reținute în cauză, textul de lege neavând ca finalitate o derogare de la art. art. 8 alin. 1 indice 1 din Legea nr. 554/2004, care circumstanțiază posibilitatea persoanelor fizice și juridice de drept privat de a invoca în cerere apărarea unui interes legitim public ci o reglementare limitativă a obiectului acțiunilor întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public. Acest fapt, presupune prin ipoteză legală, că acțiunea întemeiată pe încălcarea unui interes legitim public este inițiată de o persoană căreia legea îi conferă calitate procesuală respectiv interes în cauză (exemplificativ acțiunea în tutelă administrativă, acțiunile formulate de Ministerul Public).

În ceea ce privește faptul că obiectul supus judecății îl constituie obligația de a face, respectiv obligarea pârâtului la soluționarea în mod legal al unei petiții, și drept urmare la executarea unor operații administrative subliniem, în raport de conținutul concret al

acțiunii deduse judecății (obligarea pârâtului la îndepărtarea steagului cu cap de bour pe fond roșu), că acesta nu este subsumat dispozițiilor legale care reglementează activitatea de soluționare a petițiilor.

În fapt, astfel cum recurentul însuși menționează, cererea este îndreptată împotriva unui refuz, apreciat ca nejustificat, de efectuare a unei operațiuni administrative. În sensul dispozițiilor art. 2 al. 2 din Legea 554/2004, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere este asimilat actelor administrative și, din această perspectivă este deplin incident în cauză art. 8 alineat. 1 indice 1 coroborat cu art. 8 alineat 1 din Legea nr. 554/2004.

Indiferent că se atacă un act administrativ tipic sau un act administrativ asimilat, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată de calitatea de parte vătămată a reclamantului, perspectivă din care acesta trebuie să justifice un interes legitim privat. În considerarea Deciziei nr. 8 din 2 martie 2020, interesul legitim trebuie să decurgă din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației potrivit statutului. Or, astfel cum corect a reținut instanța de fond, în cazul dedus judecății între scopul înființării fundației reclamante și vătămarea interesului public nu există nici măcar o minimă legătură.

Față de considerentele anterioare, Curtea reține că nu sunt incidente motivele de casare invocate de recurentă, astfel încât, în baza art. 496 Cod proc.civ recursul urmează a fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta **Fundația Szekler Monitor**, cu sediul în municipiul Gheorgheni, Piața Libertății nr.22, județul Harghita, împotriva Sentinței nr. 153/17.2.2021 pronunțate de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 1200/96/2020.

Definitivă.

Pronunțată în data de 20 octombrie 2021, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
Tanka Attila

JUDECĂTOR,
Mariana Făgărășan,
fiind în concediu de odihnă, semnează
Președintele completului,
Judecător Tanka Attila

JUDECĂTOR,
Cristina Mihai

GREFIER,
Moldován-Horváth Zsuzsánna,
fiind în concediu de odihnă,
semnează Grefier-șef secție cu atribuții delegate,
Viorica Maria Rusu

Red. Cristina Mihai
Tehnored. M.C. / 4ex.
Data concept : 01.11.2021
Data tehnored : 01.11.2021
Jud.fond. Ana Maria Filip